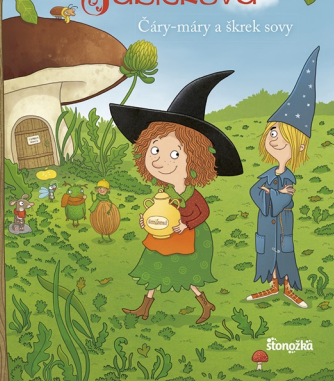

Sabine Städingová

SaBine Büchnerová

Petronela Jablíčková

Čáry-máry a škrek sovy

štonožka

Sabine Städingová, SaBine Büchnerová

Petronela Jablčková 12

Čáry-máry a škrek sovy

Ďalšie knihy od Sabine Städingovej a SaBine Büchnerovej:

Petronela Jablčková 1:
Tajomstvo jablkového koláča

Petronela Jablčková 2:
Ospalý riaditeľ a žabací chaos

Petronela Jablčková 3:
Guľovačka a nezbedný škriatok

Petronela Jablčková 4:
Krokodíl uprostred rybníka

Petronela Jablčková 5:
Kniha čarov a špehúň

Petronela Jablčková 6:
Húska gagotačka a čarodejnícka sesternica

Petronela Jablčková 7:
Zlet čarodejníč a šušot v lese

Petronela Jablčková 8:
Kúzla a krtince

Petronela Jablčková 9:
Ladové čaro a divokí piadímužici

Petronela Jablčková 10:
24 vianočných príbehov

Petronela Jablčková 11:
Hradné strašidlá a Stridží močiar

Petronela Jablčková:
Vianočná a kniha

Sabine Städingová

Petronela Jabíčková 12

Čáry-máry a škrek sovy

Ilustrovala SaBine Büchnerová

stonožka

Sabine Städing, SaBine Büchner
Petronella Apfelmus: Zauberei und Eulenschrei

© 2024 Bastei Lübbe AG, Germany
Boje Verlag in the Bastei Lübbe AG
Translation © 2025 by Eva Budjačová
Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Z nemeckého originálu Petronella Apfelmus: Zauberei und Eulenschrei
(Boje Verlag in the Bastei Lübbe AG, Köln 2024) preložila Eva Budjačová.

Redigovala Lenka Markóová.

Technická redaktorka Helena Oleňová.

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2025 ako svoju 2 520. publikáciu v elektronickej podobe.

Prvé vydanie.

Sadzba a zalomenie do strán MH creative studio, s. r. o.

BN: 148488/01

IKAR, a.s.

Miletičova 23

821 09 Bratislava

www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0263-0

Očakávaj nečakané

Petronela Jablčková stála pri okne svojho jablkového domčeka a pirátskym ďalekohľadom sledovala záhradu. Po silnej búrke v nej nezostalo suché ani jedno stebielko či lístoček. Poveternostné čarodejnice sa veru poriadne rozdivočili, oblohu križovali zubaté blesky a vzduchom sa nieslo dunenie hromov. Po lejaku zo zeme vystrčili hlavy prvé dážďovky.

„Ako je vonku? Kamarátky zasa všetko s hukotom rozmetali?“ zabzučal Lucius, keď vyliezol z košíčka, do ktorého zaliezol pri zadunení prvého hromu.

„Nie, zdá sa, že všetko je v poriadku,“ pokojne odvetila Petronela. Práve chcela ustúpiť od okna, keď si všimla čosi iskrivé. Blížilo sa to k nej rýchlosťou blesku. Chytro si k oku opäť priložila ďalekohľad a od úžasu onemela, lebo to, čo v letku tak iskrilo, bol privretý cestovný kufor, z ktorého vykúkal čarodejnicky klobúk. Nie celý, len jeho špička. O čosi neskôr niečo duto zarachotilo a vzápätí ktosi poťahal za šnúru zvončeka na Petronelinej jablони.

„Čakáme návštevu?“ začudovala sa jablčková čarodejnica.

„O nikom neviem,“ zabzučal roháč.

Ozvalo sa zaklopanie. Petronela otvorila dvere a za nimi stál vysoký čarodejník. Mal dlhú bradu, striebrosivý plášť a špicatý klobúk posiaty hviezdami.

„Dobry deň. Prepáčte, prosím, že vás vyrušujem. Dovoľte, aby som sa predstavil,“ prehovoril zdvorilo. „Volám sa Talibus Album a som druhým podpredsedom čarodejníckeho cechu a majstrom mladého učňa.“ Neznámy mág strčil ruku do veľkého vrecka na svojom plášti, pokutral sa v ňom a vytiahol obálku.

„Môj dlhoročný priateľ Enno Sternison mi dal pre vás tento list...”

„Má problémy?“ vyhrkla Petronela.

„Nie, nie, kdeže,“ zdvihol ruku neznámy čarodejník. „To ja som ten, kto potrebuje vašu pomoc. Veď čítajte...” povedal Talibus Album a odovzdal malej čarodejnici trocha pokrčenú obálku, vyhrnul si golier a klobúk si stiahol hlbšie na uši, aby ho lepšie chránil pred dažďovými kvapkami, čo neprestajne crčali z listov.

„Nech sa páči, podťe ďalej,“ pozvala Petronela nečakaného hosta do útulnej obývačky.

„Sadnite si,“ ponúkla ho priateľsky a potom otvorila list od dávneho priateľa a hvezdára Enna.

*Moja drahá, veľavážená priateľka,
keďže čítaš tento list, znamená to, že už si sa zoznámila s mojim veľmi dobrým priateľom Talibusom Albumom. Je to skvelý čarodejník a práve preto mu cech*

prideluje tých najnadanejších čarodejníckych učňov. Zatiaľ sa mu podarilo rozvinúť talent každého jedného a spraviť zo všetkých vynikajúcich čarodejníkov. Veľmi pekne Ťa prosím, vypočuj ho a potom sa slobodne rozhodni.

*Srdečne, ako vždy, Ťa pozdravuje Tvoj priateľ
a pozorovateľ hviezd*

Enno

Petronela poskladala list a milo sa pozrela na neznámeho čarodejníka. „Nuž, ako vám môžem pomôcť?“

Talibus Album si odkašľal. „Ako ste sa zrejme dočítali, mám mladého učňa. Volá sa Magnus, no on si hovorí Veľký Mumpic.“ Čarodejník nesúhlasne pokrútil hlavou. „Je trocha nedisci... ach, chcel som povedať, že je to dobrý chlapec. Takže, pred niekoľkými dňami ma požiadali o pomoc grónski ľadoví škriatkovia. Život im vraj strpčuje akýsi drzý yeti. Usadil sa na ostrove, a keď vyhladne, zakaždým sa vyberie k ich príbytkom. Budem sa ho musieť ujať. Vašu záhradu mám po ceste, a preto som sa vás prišiel spýtať, či by ste, prosím, do môjho návratu nedohliadli na môjho učňa. Bude to len niekoľko dní,“ chytro dodal čarodejník.

Petronela sa na mága skúmavo zahľadela. „Len niekoľko dní... a vravíte, že je to dobrý chlapec. Rozumiem vám správne?“

Talibus Album sa na gauči nervózne zavrtel, akoby sedel na hrášku. „Takmer dobrý...“ vyhabkal napokon. „Je trocha... nedisciplinovaný.“

Lucius sa pozrel na kamarátku a výstražne pokrútil hlavou, no malá čarodejnica si jeho gesto zrejme nevšimla a prikývla. „Dobre teda, privedte toho svojho Mumpica ku mne do jablkového sadu.“

Majster Album sa na ňu vďačne pozrel. „Spadol mi zo srdca obrovský kameň! Ďakujem vám tisíckrát. Chlapec sa bude správať bezchybne, za to ručím.“

„A kedy ho máme očakávať?“ spýtala sa Petronela.

„O dva až tri dni. Je v Kukučkove a čaká, kým sa vrátim.“

„Dobre, platí. Už sa naňho teším,“ usmiala sa jablková čarodejnica. „Môžem vám na cestu ponúknuť šálku čaju alebo pohárik trnkového likéru?“

Majster Album pokrútil hlavou. Vzal kufor a zamieril k dverám. „Ste veľmi milá. Ak by ste niekedy potrebovali moju pomoc, určite vám ju neodmietnem.“

„Zapamätám si to,“ slúbila Petronela a otvorila hostovi dvere.

Čarodejník vzal kufor a vyšiel von. Skúmavo zdvihol pohľad k oblohe. „Výborne. Neprší, takže môžem slobodne cestovať na kufri, nemusím doň vliezť, aby som ostal suchý.“ Dohovoril, zišiel po čarovnom rebríku na zem, vysadol na kufor ako na koňa a odfrčal tak rýchlo, až sršali iskry.

Petronela s Luciom sa za ním prekvapene dívali, no nielen oni. Čarodejníka zarazene sledovala aj Strigolína Stračinôžková, ktorá sa vybrala na špionážny let ponad Petronelinu záhradu.

„Škoda, že som nedorazila o päť minút skôr,“ mrmlala si popod nos. „Ktohovie, čo chcel ten mág od jabĺčkovej čarodejnice. Lenže ja to zistím.“

Petronela si Strigolínu nevšimla, lebo myslela na niečo úplne iné. „Zavezieš ma k jablkáčom?“ obrátila sa k Luciovi. „Poprosím

Uhorkáča, aby pre návštevu pripravil chatku pri nakladanom dreve.“

„Samozrejme, že ťa odveziem,“ povedal roháč, no neodpustil si poznámku. „No prečo si k nám pozvala čarodejníckeho učňa?“

„Neboj sa, bude to dobré,“ odbila ho Petronela. Nasadila si na hlavu čierny klobúk, vysadla Luciovi na chrbát a odfrčala na lúku medzi ovocnými stromami.

Jablkoví škriatkovia boli ako zvyčajne veľmi zaneprázdnení. Hneď po búrke sa pustili do práce. V jeseni veru nezaháľajú, takže Petronelin príchod im poslúžil ako dobrý dôvod dožiť si prestávku.

„Teším sa, že vás vidím,“ privítal Šparglík čarodejnicu a Lucia, keď pristáli na neďalekej slnečnici. Petronela zoskočila kamarátovi z chrbta a vo vrecku zahrkala striebornými jablkovými jadierkami. Vzápätí opäť narástla do normálnej veľkosti jablkovej čarodejnice. „Zdravím vás vospolok!“ zvolala veselo.

„Vitaj, Petronela. Čomu vďačíme za túto česť?“ spýtal sa Uhorkáč. Šéf jablkových škriatkov postavil na zem vedľa seba fúrik so žltými mirabelkami a na čarodejnicu uprel pohľad plný očakávania.

„Príde k nám návšteva,“ oznámila Petronela.

„A aká!“ zadudral popod nos Lucius.

„Mladý čarodejnický učeň,“ pokračovala Petronela.

„Čarodejnicky učeň?!“ zvolali všetci zborovo.

Uhorkáč si vykrúcal fúzy. „Podľa teba to je dobrý nápad? Naozaj? Ved' čarodejnícki učni naháňajú strach. Všetci vedia, že keď ich človek na chvíľu spustí z očí, navystrájajú všakovaké lotroviny.“

„Moja reč!“ súhlasne zabzučal roháč.

„Ale čo!“ Petronela mávla nad všetkými obavami rukou. „Určite sa bude správať slušne. Ved' nás je veľa, a keď naňho spoločne dohliadneme, isto nenapácha veľa hlúpostí.“

„Len aby si sa nemýlila,“ zamrmlal Uhorkáč, no potom si vysúkal rukávy. „Kde bude ten mladý bývať? Hádam len nie u teba v jablčku?“

„Prepánajána, ako ti to len mohlo zísť na um!“ vystrašene skríkol Lucius.

Petronela rázne pokrútila hlavou. „Jasné, že nie. Čo keby ste urobili poriadok v starej chatrči vedľa naukladaného dreva, aby tam mohol bývať? Na niekoľko dní by mu to mohlo stačiť.“

Jablkoví mužíčkovia dali hlavy dohromady. „Dobre, postaráme sa o to. Nečakaj však, že z toho spravíme päťhviezdičkový hotel.“

Petronela sa usmiala. „Stačí to trocha zútulniť a utesniť škáry, aby cez ne nefúkalo a nezatekalo.“

Lucius zatrepotal krídlami a odletel na návštevu za kamarátom, zatiaľ čo Petronela s jabĺčkovými škriatkami začali zo starej šopy vynášať haraburdy. Všetko muselo ísť von – náradie, slama aj staré náčinie. Potom sa pustili do zametania a umývania okien, kým Uhorkáč neoprel metlu do kúta a nezvolal: „Nadnes stačilo. O nábytok a ostatné veci sa postaráme zajtra.“ Ako povedal, tak aj spravili.